

CATALUNYA RELIGIÓ

EDICIÓ SETMANAL | TOTA L'ACTUALITAT A WWW.CATALUNYARELIGIO.CAT | DIVENDRES 24 FEBRER DE 2023 | Número 198

PÀG. 5 | GUERRA A UCRAÏNA

"No hi ha dia que no hàgim pregat
per la pau"

PÀG. 20 | ESCOLES VEDRUNA

200 anys de servei a la Congregació

PÀG. 24 | RELIGIONS

Quines bíblies podeu comprar en català?

PÀG. 28 | LLUÍS SERRA LLANSANA

Carnestoltes

PÀG. 30 | JOSEP-MIQUEL BAUSSET

"És que la vida sense l'amor és possible?"

El Papa de la comunicació | PÀG. 10

PÒRTIC

Si una cosa ha quedat en evidència en els deu anys del papa Francesc és la seva capacitat de comunicació. Una comunicació que va més enllà dels discursos o les paraules. I que sobretot se sustenta en la coherència i la credibilitat.

SUMARI

3 Actualitat

L'Església continua donant suport a Ucraïna: "Esperem que amb la nostra ajuda es pugui reconstruir el país"

Un any de guerra a Ucraïna: "No hi ha dia que no hàgim pregat per la pau"

"Francesc és el papa que sempre et parla a tu"

Francesc, el papa dels vincles i la corresponsabilitat

Les paraules del papa Francesc, un pontificat des de l'hemisferi sud

Les escoles Vedruna obren la celebració dels 200 anys de servei de la Congregació

Quines bíblies podeu comprar en català?

28 Panoràmica

Carnestoltes, per Lluís Serra

"És que la vida sense l'amor és possible?", per Josep-Miquel Bausset

32 Recull de premsa

33 La setmana a les xarxes

Foto: Jesuïtes.

**L'Església continua donant suport a Ucraïna:
"Esperem que amb la nostra ajuda
es pugui reconstruir el país"**

Un any des de l'inici de la guerra a Ucraïna. Aquell 24 de febrer de 2022 les famílies religioses i les entitats d'Església es van posar des del primer moment al servei del poble ucraïnès. Fent tasca allà, a primera línia de combat, com aquí, amb els refugiats. Un any més tard, l'Església continua donant suport a Ucraïna. En són un exemple els **salesians** o els **jesuïtes** que publiquen el balanç de l'ajuda humanitària dels últims mesos. També **Càritas que ha acompanyat 5.378 refugiats** des de l'inici del conflicte. "Esperem que la guerra acabi aviat perquè l'ajuda humanitària pugui ser substituïda per ajuda per reconstruir el país", expressa el salesià responsable de l'Equip de Coordinació per a l'Emergència a Ucraïna, **Krzysztof Grzendzinski**, amb la perspectiva que donen 12 mesos des de l'inici de la guerra.

La coordinació de les obres de la Companyia de Jesús ha permès acompanyar 56.042 persones que fugien de la violència a través de 82.111 activitats d'assistència a curt i mitjà termini. Són dades que publiquen els jesuïtes després d'un any de conflicte armat a Ucraïna i d'accions desplegades a diferents punts ge-

ogràfics que abastaven des de l'ajuda d'emergència, el refugi o el suport psicològic fins a l'educació o la integració.

“Des del primer moment, hem estat oferint una resposta a Ucraïna, però també a Polònia, Romania, Hongria, Moldàvia i Eslovàquia”, assenyala el jesuïta **Alberto Ares Mateos**, director regional del Servei Jesuïta als Refugiats (JRS) a Europa. A Espanya, el Servei Jesuïta a Migrants (SJM) ha estat treballant accions de protecció, sensibilització i incidència, acollint 440 persones ucraïneses a través de diferents sistemes que van des de famílies acollidores a models comunitaris. A més, ha donat cursos a 250 persones, orientat a 119 als seus centres i format a 321 a diferents trobades de diferents tipus. Tot això gràcies a la mobilització de la base social, amb 1.088 persones voluntàries que han col·laborat en les diverses activitats i accions.

Una resposta àgil i eficaç

Des de Càritas també s'ha informat de les dades més rellevants després d'un any de guerra. Fins al desembre, la xarxa de Càritas diocesanes estatal havien atès 5.378 persones ucraïneses. Altres 10.274 havien rebut ajuda de manera indirecta.

Entre les ajudes que s'han prestat, la majoria estan relacionades amb l'alimentació i la roba. En total s'han realitzat 13.549 accions per facilitar l'accés a aquestes necessitats bàsiques, ja sigui a través de l'entrega directa o de targetes moneder. També s'han realitzat 891 gestions per facilitar l'accés a un allotjament a través del pagament del lloguer de l'habitatge, acollida en una residència de la parròquia o accés a cases d'acollida. El tercer camp d'acció ha estat el de l'ocupació amb 2.824 actuacions relacionades amb l'orientació, formació per a l'ocupació, el disseny d'un pla d'inserció laboral o tallers de formació prelaboral. “El sistema de protecció internacional ha assumit el gruix de les demandes de les persones i famílies procedents d'Ucraïna”, explica **Hilde Daems**, coordinadora de l'equip d'Inclusió Social de Càritas Espanyola. El seu funcionament per proporcionar allotjament ha estat “àgil i eficaç”. De manera subsidiària, les Càritas diocesanes han invertit més de 800.000 euros per dur a terme accions d'assistència i acollida a aquestes persones i famílies.

Una pla de futur

L'acció humanitària no només se centra en el passat o en el present. També en el futur. La

Companyia de Jesús ha publicat un programa de resposta coordinada davant la crisi ucraïnesa. *The One Proposal* proporcionarà al llarg de tres anys una àmplia gamma de serveis a 73.168 persones que s'han vist obligades a deixar casa seva, segons els jesuïtes.

L'acollida és el primer objectiu estratègic de *The One Proposal*, que durant el primer any d'implementació va orientar el 60% dels seus serveis a complir-lo, oferint refugi i ajuda d'emergència a curt termini. La protecció és el segon objectiu estratègic, que aglutina ajudes a mitjà termini en àrees com ara el suport psicològic, la salut, l'educació o l'allotjament, activitats que van suposar el 30% del programa. El 10% restant es divideix entre objectius que tenen com a finalitat proporcionar suport a llarg termini a través d'activitats d'ocupació, conscienciació i integració.

Pare Ioasaf.

Un any de guerra a Ucraïna: “No hi ha dia que no hàgim pregat per la pau”

El 24 de febrer de 2022 Rússia va començar la invasió d'Ucraïna i el món es va bolcar amb el país atacat. L'endemà, des de Catalunya Religió vam poder parlar amb un monjo ortodox ucraïnès d'un monestir que es troba a 150 quilòmetres de Kíiv. 365 dies després ens explica com es viu ara un conflicte que s'ha cobrat milers de vides, ha destruït béns i ha deixat un trauma al país. Assegura que no hi ha un dia que no hagin pregat per la pau i demana que s'advoqui per l'alliberació de l'ocupació russa. “Jo soc molt pacífic, però si arriba un moment que t'apunten i et maten els nens tu t'has de defensar”, diu.

Igor Pashenko, conegut com a pare Jermonjo Ioasaf, viu al monestir de l'Anunciació de Nizhyn. Quan just acabava de començar el conflicte bèl·lic assegurava que seguirien “fent el servei a Déu” amb la seva vida quotidiana al monestir. El que no sabia és que la vida quotidiana seria interrompuda al cap de poques setmanes. La ciutat on es troba el monestir pertany a la província de Txerníhiv, una de les zones per on va passar l'exèrcit rus en les primeres setmanes. “Nosaltres vam estar dins el territori envaït, però els russos només entraven als pobles per on passaven carreteres”, explica.

“Sabíem que estaven aquí a prop, però jo personalment no he vist a cap rus, gràcies a Déu”, hi afegeix.

Vau viure les primeres setmanes amb por?

I tant. Tu no saps què faran. Passat el temps, t'adones que era molt pitjor on estaven ells. Hem anat veient que els pobles on passaven els russos les cases eren destruïdes i saquejades. Em fa vergonya explicar el que agafaven. No només electrodomèstics, vàters, forquilles, també la roba interior de les dones. No sé per què s'emportaven aquests regalets cap a les seves cases. Quan estaven intentant entrant a Kíiv van matar a molta gent civil. S'escolten històries de violacions de mares davant dels seus fills. Què és això? No hi ha noms ni paraules per comprendre-ho.

Què volien aconseguir les tropes russes?

Ells volien separar Europa en dos bàndols. No s'esperaven que tot el món unànimement estigues de banda de la democràcia, del respecte per la vida i de la dignitat de les persones. Per això, s'han quedat arraconats i ara no saben ben bé

com sortir de tot això malgrat saber que la guerra està perduda. Gràcies a tota aquesta unió entre països hem pogut defensar els valors que tenim. La llibertat pot tenir el preu molt alt.

**“ELS RUSSOS NO VAN MARXAR,
ELS VAN FER FORA”**

Quan les tropes russes estaven ocupant el vostre territori, va ser complicat fer vida normal al monestir?

Molt complicat. Necessitàvem recollir molta gent que estava desplaçada. Hi havia molta gent que s'apuntava a l'exèrcit de voluntaris. Totes les estructures que mantenen l'ordre, com la policia, van deixar de funcionar. Nosaltres cuinàvem menjar que repartíem o que la gent venia a buscar. Al monestir menjaven 60 persones dos cops al dia. A més dels aliments, repartíem productes de primera necessitat que rebíem dels diferents països d'Europa. D'altra banda, els sacerdots que tenien les seves parròquies en els pobles recollien aliments que poguéssim repartir. Vam haver d'administrar-nos.

Llavors, el monestir es va convertir en un punt de trobada?

Exactament. S'acollia a la gent. Només s'havien d'apuntar i ja podien venir. Nosaltres anàvem controlant la situació que la gent vivia. Hi havia casos de molta necessitat, amb fills molt petits.

A l'abril les tropes van marxar del nord-est i, per tant, del monestir.

Van marxar perquè els anaven fent fora. Ells van intentar envair tot el país en una setmana. Però en entrar a Kíiv tot es va girar. La gent ha fet una gran resistència. Tota la maquinària dels tancs es va quedar tallada perquè els ucraïnesos s'encarregaven de fer boicot a la seva cadena de subministraments. I sense subministraments no podien continuar. El poble s'ha unit d'una manera que ningú esperava. Diria que al nivell dels partisans.

A més a més, era defensa civil perquè l'exèrcit estava més al Donbass i a Kíiv. En la nostra província va ser el poble el que s'organitzava, es defensaven a través de còctels Mólotov i endavant. Amb poca cosa, però amb molt coratge.

Els van ser claus perquè els fessin fora. Els rusos estaven equivocats amb el poble ucraïnès, ells pensaven que celebrarien als més forts. La gent ho tenia molt clar. Volien mostrar-li al món que era Ucraïna.

Fa un any ens vas explicar que les vostres armes i barricades eren el servei i les pregàries. Vau posar-vos al servei. Però, heu pogut seguir pregant?

No hi ha ni un dia que no ho fem. Les nostres pregàries ja inclouen la pregària per la pau. Però no hi ha res de nou. Sempre ho hem fet. Es demana a Déu que actui i il·lumini una mica la presa de decisions. En quasi cada pregària està la paraula pau. Comencem "en pau demanem al senyor".

Amb tot, la vida al monestir no ha parat. El repartiment s'ha afegit, però el primer servei que té l'església és pregar. També aturar a la gent obrint-los la possibilitat d'unir-se a la vida espiritual, que els manté i els hi dona forces, esperança i, fins i tot, el sentit de viure la vida.

"ELS VALORS COM LA LLIBERTAT I LA DIGNITAT DE LES PERSONES ES GUIEN COMPLETAMENT DES DE LA BASE ESPIRITUAL"

Les Esglésies que pertanyen al patriarcat de Moscou, de Constantinoble i de Kiiv fan línia comuna per la pau com fa un any?

No diria que les esglésies estiguin molt unides ara mateix. Cadascuna té els seus problemes i els seus interessos. És molt complicat. L'església ortodoxa no té un cap com l'Església catòlica, llavors entre els patriarcats ortodoxos no hi ha aquesta unió tan esquemàtica que té Església catòlica.

Saps què passa? Potser la pau no era la paraula. És advocar per l'alliberació de l'ocupació russa. Jo soc molt pacífic, però si arriba un moment que t'apunten i et maten els nens tu t'has de defensar.

Hi ha hagut trencament?

Sí. Des que en el 2014 el patriarca de Moscou va estar disposat a acceptar l'annexió de Crimea es va trencar definitivament la relació de l'Església ortodoxa d'Ucraïna (Patriarcat de Kiiv) i l'Església ortodoxa autocèfala ucraïnesa amb Moscou. El 2019 el Patriarcat Encefàlic de Constantinoble va donar reconeixement internacional a l'Església ortodoxa d'Ucraïna i des de Moscou no van estar d'acord.

Jo pertanyo al metropolita d'Onufriy, que pertany a l'Església Ortodoxa d'Ucraïna (Patriarcat de Moscou). És la més antiga i porta molts centenaris amb Rússia. Però a partir que el patriarca Kiril de Moscou recolza la invasió del 2022, es van trencar les relacions entre Onufriy i el patriarcat de Moscou i s'ha quedat com un patriarcat autònom.

Malgrat aquests conflictes entre diferents patriarcats, penses que la religió ha contribuït a la unió del poble ucraïnès?

Segur que sí. Els valors com la llibertat i la dignitat de les persones es guien completament des de la base espiritual. La llibertat és el que ha proporcionat el Crist a l'home. Amb el Crist la persona s'ha alliberat. Penso que la gent sap que la religió no esclavitza, sinó que porta a la llibertat absoluta de Déu. Cap a la voluntat absoluta de Déu.

"ARA NI ELS RUSSOS SABEN BEN BÉ PERQUÈ HA COMENÇAT AQUEST DESASTRE"

És una guerra del govern rus contra el poble ucraïnès?

El Fons d'Opinió Pública (FOM) va fer una enquesta als russos amb la següent pregunta: "El president Putin està fent bé o malament la seva feina". El 71% va contestar "bastant bé". Per mi,

els hi han rentat el cervell tant que molta part del poble dona suport al Putin. Tot el món demana que s'aturi la invasió i ells segueixen.

En l'imaginari rus hi ha una visió de la persona ucraïnesa que no és real. Ells van dir que els motius d'aquesta guerra era perquè volien la desnazificació d'Ucraïna, més endavant la demilitarització... Després de tota una cadena de fracassos, han anat modificant els arguments i al final no sabem el perquè. Ara ni ells saben ben bé perquè ha començat aquest desastre. En mig d'Europa, en el segle que estem. Amb tota una experiència de resoldre els conflictes pel camí democràtic. Sembla que hem tornat enrere, cap als temps prehistòrics.

Rússia veu en Ucraïna un perill?

Per mi els russos tenen un complex de perifèria. Senten que l'actualitat del món passa per Europa occidental i això els hi genera una ne-

cessitat de tornar a ser importants. Aquesta és la diferència entre els russos i els ucraïnesos. El poble ucraïnès ja fa temps que intenta conduir els seus valors cap als de la Unió Europea.

Per què no intenten conviure dintre de les regles del món? Ningú els hi dirà que no. No és el seu camí. A Rússia mai han experimentat el que és viure lliurement. De manera que no entenen aquests valors. És important que dintre d'una societat estiguin aquests valors de llibertat i convivència.

A poc a poc sembla que s'està aconseguint alliberar els territoris ocupats per les tropes russes. Hi ha esperança?

La guerra s'acabarà. I ells l'estan perdent.

El RACC i el Servei Català de Trànsit convoquen el Concurs Joves i Mobilitat, que arriba a la 16a edició

Sota l'objectiu de promoure actituds i valors de mobilitat segura, sostenible i responsable entre els adolescents de Catalunya; el RACC, amb la col·laboració del Servei Català de Trànsit, convoca la 16a edició del concurs educatiu 'Joves i Mobilitat'.

La temàtica d'aquesta edició, 'Les bicicletes, els joves i les noves mobilitats', té l'objectiu de posar en valor el fet d'anar en bicicleta i la seva projecció com a mitjà de transport sostenible i saludable. L'ús de la bicicleta ha augmentat exponencialment en els darrers anys, però encara no és un mitjà massiu i cal integrar-lo amb seguretat per al conjunt dels usuaris. Per això, l'objectiu del concurs és impulsar els joves perquè reflexionin sobre la millor manera de fer un lloc a la bicicleta en la mobilitat quotidiana.

El concurs està adreçat a alumnes de Secundària, Batxillerat i Cicles Formatius de Grau Mitjà d'entre 12 i 18 anys, així com nois i noies d'aquesta edat que siguin membres de casals de joves o centres de lleure catalans, així com alumnes d'itineraris formatius específics (IFE). Els participants poden presentar els seus treballs a les categories d'anunci gràfic, vídeo per a Instagram i projecte de millora de la seguretat viària.

A més, la 16a edició del concurs premiarà, per tercer any consecutiu, el Millor Projecte Educatiu en Mobilitat Segura en reconeixement de les activitats que realitzen els centres regularment durant el curs (setmana de la mobilitat, campanyes de seguretat o d'ús de les bicicletes, xerrades divulgatives de mossos o policies locals, treballs de síntesi, treballs de recerca, senyalització viària al centre, etc.).

Per presentar els treballs, l'alumnat ha de comptar amb la col·laboració d'un tutor o tutora dels seus centres educatius o de lleure. Els treballs, que es poden entregar de forma individual o en grups de fins a 4 components, han de presentar-se al web www.jovesimobilitat.cat abans del 16 d'abril de 2023. En aquesta pàgina, els professors i educadors trobaran recursos informatius i diverses propostes didàctiques sobre mobilitat, seguretat viària i convivència.

El concurs Joves i Mobilitat, que compta també amb la col·laboració del Departament d'Educació de la Generalitat i amb diferents patrocinadors, ha registrat durant la seva trajectòria una participació de prop de 22.000 adolescents de tota Catalunya que han donat la seva visió sobre

la mobilitat en gairebé 14.000 treballs relacionats amb la temàtica que han de treballar.

El concurs Joves i Mobilitat és un projecte educatiu que va néixer el 2008 per ajudar els estudiants d'entre 12 i 18 anys de Catalunya a reflexionar sobre la responsabilitat i els riscos que implica la conducció d'un vehicle. La profunda transformació de la societat en els últims anys i les implicacions que se'n deriven en termes de seguretat viària, necessitats quotidianes de desplaçaments i protecció de l'entorn han fet evolucionar el concurs cap a una visió molt més completa i transversal del que significa avui la mobilitat. | **AMB EL SUPORT DEL RACC**

“Francesc és el papa que sempre et parla a tu”

Una dècada és molt temps per poder fer canvis. I un pas important per fer-los és comunicar-los. El papa **Francesc** ho ha fet des de l'inici del seu pontificat amb senzillesa, claredat i carisma. I així ho han defensat els ponents de la taula rodona '10 anys del Papa Francisco. Una mirada des de la comunicació' que ha organitzat l'Observatori Blanquerna de Comunicació, Religió i Cultura amb la col·laboració de Catalunya Religió. L'acte ha servit per posar en relleu la capacitat comunicativa del Papa: “Francesc sempre et parla a tu”. El bisbe auxiliar de Barcelona **Sergi Gordo** ha remarcat les claus de l'èxit de la comunicació del Papa i ha subratllat el seu “parlar al cor”.

En la taula rodona, que ha tingut lloc aquest dimarts a l'Auditori de la Facultat de Comunicació i Relacions Internacionals de la Universitat Blanquerna -URL; també hi ha participat la directora de l'Osservatore Romano en castellà, **Silvina Pérez**, i el corresponsal d'Antena 3 a Roma **Antonio Pelayo**.

“La força comunicativa del Papa és la senzillesa”. El bisbe Gordo ha destacat el nom que va triar Bergoglio per ser papa amb relació al

seu vessant comunicatiu. “A Francesc d’Assís se li entenia tot, tant en els seus fets com en les seves paraules”. En aquest sentit, el Papa té el mateix interès a fer les coses senzilles. “Ell vol que, el que digui, quedi clar”, ha dit.

**“EL PAPA FRANCESC
ÉS UN REFORMADOR NAT”**

Per al bisbe, un exemple comunicatiu recent del Papa són **els darrers viatges al Congo i al Sudan del Sud** on ha apel·lat directament als polítics a ser “instruments de pau”. Més a la vora de casa nostra, el bisbe ha exemplificat la proximitat del pontífex amb la trucada personal que va fer al bisbe **Toni Vadell** quan va saber que estava malalt. També amb el **vídeo que va enviar per la il·luminació de la torre de Maria** de la Sagrada Família o amb les trobades recents amb els capellans de l’arxidiòcesi de Barcelona.

Dels 10 anys de pontificat de Francesc, el bisbe ha destacat dotze punts importants del seu pas per la Santa Seu d’entre els quals la seva coherència, la transparència, l’obertura al món

i l’espontaneïtat. “És el papa de les perifèries, de la humilitat, de la reforma de la cúria, de la desclericalització i de la fraternitat”, ha dit. Per a Gordo, és “el Papa del tu a tu”. “Mai fa un discurs eteri, parla al cor”, ha reblat.

El bisbe auxiliar de Barcelona també ha subratllat l’evolució de la seva figura: “de diplomàtic a pastor”. “Francesc se sent bisbe de Roma”, ha explicat Gordo. Un papa pastor que, seguint la imatge bíblica, “a vegades va davant, darrere o enmig del seu ramat”. Però per al bisbe, Francesc és “un papa reformador de l’Església”. “El reformador nat”, ha manifestat.

**PER A SILVINA PÉREZ, EL PAPA
HA ACONSEGUIT “FER SIGNIFICATIUS
ALGUNS DELS SEUS GESTOS
QUOTIDIANS”**

Silvina Pérez ha exemplificat la capacitat comunicativa del Papa amb l’inici del seu pontificat. Un inici marcat per una “crisi de credibilitat” del Vaticà que el Papa va saber gestionar i superar. “El papa Francesc, en pocs moments, es

converteix en un punt de referència inclús pels qui no es reconeixen dins la comunitat catòlica”, ha dit. Un fet que ha atribuït al seu carisma i a la capacitat comunicativa intrínseca del Papa que “ha aconseguit fer significatius alguns dels seus gestos quotidians”.

“El Papa té un gran poder comunicatiu, però té un desastrós sistema de comunicació de l’Església”. Antonio Pelayo ha explicat que, per això, Francesc té “el seu propi servei de comunicació, s’autoadministra i ho fa molt bé”.

El periodista i capellà ha posat l’accent en l’elecció de Francesc que va suposar l’inici d’una Església d’organització “més horitzontal”. Sobre els seus canvis, ha parlat de la **reforma de la cúria**, una reforma que “va de debò” i que ja ha demostrat amb **canvis importants en els dicasteris per a l’elecció de bisbes** o de les esglésies orientals.

Pelayo també ha destacat la diferència entre el Sínode sobre la sinodalitat de Francesc i els anteriors sínodes. “Ha passat de ser un fet aïllat a convertir-se en un estat permanent d’escolta en un caminar junts”, ha assegurat. Per a ell,

aquest Sínode deixarà de ser “una plataforma per confirmar el que Roma ja havia decidit”.

Un mateix estil i aproximació de la realitat social i eclesial

Durant l'acte també s'ha posat en relleu el vessant jesuïta del Papa, el paper dels seus adversaris o alguns dels reptes futurs. Sobre

aquests, Pérez ha destacat assignatures pendents: “Una és la incorporació de la dona amb més fets reals”.

La directora de l'Observatori Blanquerna, **Miriam Díez**, ha estat l'encarregada de tancar l'acte. “El papa sap connectar molt bé amb els de fora”, ha dit. “Ell ha dit que quan està amb gent és feliç”, hi ha afegit. Per a Díez, és el papa de les

cooperacions, dels processos, del “*hagan lio*”, el que s'emociona i el que acaricia.

En l'inici de l'acte, la directora adjunta de l'Observatori Blanquerna, **Alba Sabaté**, ha explicat que l'aniversari del papat de Francesc és una efemèride que l'Observatori Blanquerna de Comunicació, Religió i Cultura se sent molt pròxima. Pel fet que aquest últim va començar un any abans de l'inici del pontificat de Francesc i perquè, com ha dit Sabaté, “coincidem en l'estil i l'aproximació de la realitat social i eclesial”.

A l'acte també hi ha estat present el director general d'Afers Religiosos, **Carles Armengol**; el president de la Fundació Blanquerna -URL, **Josep Maria Carbonell**; el president de la Fundació Joan Maragall, **David Jou**; i el president del patronat de la Fundació Catalunya Religió, **Carles Duarte**.

L'acte que ha organitzat l'Observatori Blanquerna també ha comptat amb la col·laboració de la Fundació Joan Maragall, el banc Sabadell i la revista Vida Nueva.

Foto: Vatican Media.

Francesc, el papa dels vincles i la corresponsabilitat

La corresponsabilitat és una de les premisses que han orientat el papa **Francesc** en aquests deu anys de pontificat. Si tots els batejats són subjectes actius en la missió de l'Església, la participació dels laics és bàsica. Francesc demana una nova cultura laical i situa els cristians no ordenats com a protagonistes en l'anunci de l'Evangelí.

Bergoglio no va participar del Concili Vaticà II, però ha revifat el seu impuls renovador i ha tornat a posar al centre una pràctica genuïnament eclesial: la sinodalitat. Amb el Sínode de l'Amazònia i ara, amb el de la Sinodalitat, vol que la conversa neixi a les bases. Sap que l'assemblea, la trobada, la comunitat, tot això de la fe compartida i l'anar plegats són condicions intrínseques de l'Església.

A l'encíclica *Fratelli Tutti* recupera com a referent a Francesc d'Assís i recorda que "s'alliberà de tot desig de domini sobre els altres". Aquest és un dels seus somnis per a l'Església. Un model de comunitat entre germans, que tenen com a pràctica habitual el diàleg. Ja ho va apuntar a l'exhortació *l'Evangelii gaudium*, considerada programàtica. En un context d'indivi-

dualisme, deia, “la relació amb el nostre Pare exigeix i encoratja una comunió que guareixi, promogui i afermi els vincles interpersonals”.

**EL PAPA FRANCESC INSISTEIX
QUE QUALESEVOL PROJECTE ECLESIAL
CAL IMAGINAR-LO PLEGATS**

L'escolta, el discerniment i l'acció són elements que ha aconseguit posar en joc aquests anys. El papa Francesc insisteix que qualsevol projecte eclesial cal imaginar-lo plegats i ha de ser fruit de la suma de veus i matisos. Més complicat

per al consens; però més evangèlic, més ric i ferm per a sostenir el projecte a llarg termini.

La sinodalitat del Papa va, però, més enllà de la comunitat de l'Església. L'entén en termes universals i de veïnatge amb altres creences. Per això el procés que ha engegat demana fer conversa amb gent de dins i de fora l'Església. En molts casos –i d'això el Papa n'ha estat molt conscient– no hi ha hagut gaires ganes d'iniciar aquest diàleg, ni tampoc disposició a escoltar què deia l'altre. Però calia insistir, especialment en el combat contra la fragmentació i l'aïllament. Forçar converses imprescindibles i provocar trobades ha fet que es moguin coses.

Aquest moviment té molt a veure amb el magisteri de l'Església, amb el tarannà de la seva pedagogia: la sinodalitat és també l'actitud del peregrí. Una dinàmica que permet el reconeixement mutu, i que fa que la gent se'n senti part. Si els laics són també responsables de l'Església, vol dir que en podran respondre. Francesc demana obrir processos. I aquest procés d'escolta i participació dels laics probablement és el més complicat i, alhora, el més essencial de tots.

*Laura Mor és periodista
i col·laboradora de Catalunya Religió*

LAURA MOR -CR | [LLEGIR AL WEB](#)

**Voleu rebre per WhatsApp
les notícies imprescindibles de cada setmana?
Apunteu-vos a la llista informativa
de Catalunya Religió!**

**Com? Guardeu el número 693 715 339 a la llibreta
de contactes com a 'Llista Catalunya Religió'.
I envieu-hi un missatge de WhatsApp
que digui ALTA i el vostre nom.**

Les paraules del papa Francesc, un pontificat des de l'hemisferi sud

Una mirada global als textos, homilies i documents, del papa **Francesc** és un exercici arriscat, tant pel que fa a una possible generalització, temptació força evident inicialment, com també a una certa visió parcial del seu contingut, error mai volgut però inherent a qualsevol exercici hermenèutic. El cert és que tots ens apropem a realitats comunes i compartides, però les vivim i entenem de maneres diferents. Som humans.

Així, doncs, el primer que podem afirmar del pontificat de Francesc, quan just fa poc que **ens ha deixat el papa Benet XVI**, és que Europa ha tingut dificultats evidents per entendre no tant el que deia, sinó el perquè deia el que deia.

El pontificat de Francesc té unes arrels molt profundes a una trajectòria pastoral que té els seus inicis en una realitat molt concreta, una gran ciutat de l'hemisferi sud lluny d'Europa: Buenos Aires. El món és complex i les propostes evangelitzadores són resposta a situacions concretes. El món de les perifèries existencials ha trobat un ressò mediàtic universal, com mai. Els desheretats han estat escoltats i al mateix temps, han fet sentir la seva veu, a través de

la visió d'un pastor que els ha conegut, els ha acollit i ha compartit amb ells les seves ferides i també les seves il·lusions. El plantejament de la jornada mundial dels pobres; el reconeixement de la força dels moviments populars; la sintonia real amb els homes i dones ferits i exclosos, de vegades per la mateixa Església; han posat en relleu no només la urgència d'una reubicació dels plans pastorals a favor d'unes relacions humanes més personalitzades, sinó una real inclusió de l'existència dels perifèrics en el si de l'Església.

"ENTRE LES PARAULES DEL PAPA HAN APAREGUT MOLTES EXPRESSIONS QUE S'HAN ANAT REPETINT A MANERA D'ESLÒGANS PASTORALS"

Les paraules del papa Francesc han estat sempre d'inclusió. Déu ha vingut a través del seu Fill per salvar tota la humanitat i no només a uns quants. Les seves primeres paraules des del balcó de la basílica de sant Pere, ja posaven en relleu no només l'estima pel poble, sinó la ferma convicció en la força de la pregària que el

poble realitza, "pregueu per mi". El papa Francesc ha volgut posar en relleu altra vegada la importància de les relacions entre els qui ens diem cristians, no pas per establir-nos com un bloc d'oposició ideològic, sinó com un "poble de pobles" guiat per l'Esperit Sant, capaç de generar espais d'encontre, d'escolta i de misericòrdia.

Indubtablement, entre les seves paraules han aparegut moltes expressions que s'han anat repetint a manera d'eslògans pastorals. Res més lluny de la intenció de Bergoglio, per qui no és comprensible la missió de l'Església amb una mena d'operació estètica.

Les expressions i els accents de les seves homilies més aviat ens venen a recordar la importància de l'opció missionera per a tota l'Església i la corresponsabilitat de tots els cristians per raó del baptisme rebut. No tenim només una missió, sinó que bàsicament tots som missió i aquesta realitat la manifestem a través d'opcions concretes. Bàsicament a través de la nostra capacitat d'escolta vers Déu, vers la creació, vers els més pobres i vers un mateix. Això s'expressa més a través d'imatges que no pas de

conceptes, d'aquí la vivesa i la força de les seves homilies i també dels seus gestos. L'homilia pronunciada a Lesbos no deixa de ser el clam d'un home de fe que encara apunta a una humanitat constructora de ponts vers l'esperança.

El papa Francesc no es conforma amb una pastoral evangelitzadora que sigui un pur sosteniment i conservació de les estructures eclesials existents, sinó que apunta a una missió encarnada, competent per mostrar una sana i responsable flexibilitat en cada escenari humà i, per tant, capaç de manifestar el do d'una acollida real i una hospitalitat sincera, que té en el respecte per la dignitat de la vida un element indiscutible.

"LES PARAULES DEL PAPA FRANCESC NO DESCUIDEN LA CENTRALITAT I IMPORTÀNCIA DEL CRIST"

Vet aquí, que les paraules del papa Francesc neixen de realitats humanes molt concretes. No ens trobem davant d'un mestratge teòric ni distant, sinó davant d'una pastoral de pro-

ximitat més que evident. És ben cert que de vegades les seves aportacions no han estat pas breus, almenys pel que fa als seus grans textos magisterials, encíclics i exhortacions postsinodals incloses.

El que comunica no són idees complexes, tots convenim a veure què són idees evidents, nascudes d'una vida orant fidel i d'una comprensió bíblica de la mateixa història. Amb tot, aquesta senzillesa crea sorpresa i admiració al mateix temps. Això ens trasllada, humilment així ho lleigeixo, a una clara voluntat de ser un creient que aposta més pels processos que pels resultats.

S'entén, doncs, que la reforma eclesial pel papa Francesc no sigui altra cosa que posar en marxa un seguit de dinamismes a partir dels quals es generi un clar desig de major santedat i de major adhesió a Jesucrist, preveient reformes a curt termini, a mitjà termini i a llarg termini.

Segons el papa Francesc qualsevol procés ha de ser clarament obert no estratègic, històric no pas teòric, atent a trobar Déu en les petites

passes i petites decisions, a acceptar els propis límits i conflictes, i a afrontar les temptacions de l'individualisme i l'egoisme principalment, sempre presents en la vida cristiana.

La seva convicció profunda en els processos conviden al fet que l'Església elabori la seva reflexió en els escenaris de la història i en la vida concreta. La teologia necessita restar connectada estretament amb el misteri de la vida, com el *sensus fidei* amb el magisteri per a una verificació de la sinodalitat. La pastoral, doncs, ha passat a ser una síntesi urgent plena d'equilibris, però sobretot necessària, molt més que els plantejaments monòtons i repetitius o bé que algunes abstraccions teològiques que no responen als neguits dels homes i dones d'avui.

Un altre element indiscutible que ens ha provocat un repensament al llarg d'aquest pontificat és la seva insistència a posar-nos en camí. La sinodalitat com una pràctica pastoral de maduresa eclesial ha estat i és, sense dubte, el gran exercici de conversió pastoral que el papa Francesc ha demanat.

“EL PAPA RECORDA LA IMPORTÀNCIA QUE ELS JOVES NO PERDIN LES SEVES ARRELS TENINT CURA DELS SEUS AVANTPASSATS I QUE ELS ANCIANS VETLLIN PELS MÉS JOVES”

La manifestació sinodal no pot ser tinguda com una realitat passatgera ni ocasional. El tombant d'època que vivim no és un gir ocasional. No parlem d'una època de canvi sinó d'un canvi d'època. Se'ns fa, doncs, imprescindible entrar en una experiència de fe compartida en la qual ens redescobrim els uns vers els altres com a germans i, per tant, artesans de pau per al nostre món. La sinodalitat ens convida a una major vivència fraternal entre homes i dones creients, a partir de la qual l'espiritualitat de l'escolta sorgeix com el tret principal d'una maduresa personal cristiana clarament volguda. Només escoltant ens aproximarem a un estil de vida en què el servei sigui el veritable signe de la vida cristiana. Ha estat ben notòries les paraules adreçades a diversos cossos diplomàtics, també als de la santa Seu, recordant-los la im-

portància de fugir del clericalisme o la diplomàcia freda, per tal de ser veritables ambaixadors de misericòrdia i reconciliació.

Encara un darrer detall que ens aporten els textos del papa Francesc és la importància del discerniment en la vida de qualsevol cristià i, per tant, en la vida de l'Església. Diverses vegades el papa Francesc ha recordat la importància que els joves no perdin les seves arrels tenint cura dels seus avantpassats i que els ancians vetllin pels més joves, així com de l'atenció i respecte per totes les nostres relacions, amb la mateixa cultura i la creació. La vida cristiana està cridada a viure amb els ulls ben oberts per identificar i reconèixer el pas de Déu. Els cristians són cridats, segons el papa Francesc, a ser místics perquè són capaços de veure Déu en el tram actual de la història, però sobretot perquè amb la seva implicació social resten oberts a treballar a favor del creixement del Regne de Déu.

Finalment, les paraules del papa Francesc no descuiden la centralitat i importància del Crist. El Fill de Déu va al davant, se situa anticipadament en aquells indrets i situacions a les quals nosaltres som enviats com a missioners. La nostra predicació, formal o informal, no pot ser altra cosa que l'anunci de la presència viva de Crist. Francesc al·ludeix a un anunci clar de la salvació, guanyada per Crist, sense pompositats i sense enigmes, amb tota la nitidesa possible. Al mateix temps, però, aquest anunci ha de ser acompanyat per la coherència del testimoni en el qual la vida i la fe no caminen separadament, sinó que troben punts de sutura satisfactoris i, per tant, ajuden al creient a continuar cercant la fe i a continuar vivint les benaurances, camí indubtable vers la santedat.

El papa Francesc no es refereix a Crist descuidant la importància de l'Esperit Sant, d'aquí les més que repetides al·lusions al "poble sant de

Déu", aquell que lluita contra l'excés de l'individualisme, del voluntarisme o d'una fe massa pensada, abstracta i poc viscuda. La crida a la santedat apareix, doncs, com la veritable configuració cristiana per una vida eclesial que requereix equilibris, força i coratge missioners. Aquesta constant sorpresa que genera el papa Francesc no és sinó fruit d'un home que viu la vida amb fe i des de la fe i, per tant, algú que fa del discerniment una pràctica quotidiana, per tal de continuar configurant-se al misteri de l'Amor de Déu que omple tota la seva existència, tant personal com eclesial.

Daniel Palau Valero és prevere de Sant Feliu de Llobregat i director de la Càtedra Pont i Goló

DANIEL PALAU -CR | [LLEGIR AL WEB](#)

La Rebotiga n.75. La comunicació del papa Francesc. Un any de guerra a Ucraïna

Comentari de l'actualitat de la setmana amb els redactors i col·laboradors de Catalunya Religió. Comentem l'acte sobre **la comunicació del papa Francesc** d'aquest dimarts amb **Alba Sabaté**, directora adjunta de l'Observatori Blanquerna de Comunicació, Religió i Cultura. També parlem del **testimoni del pare Ioasaf**, monjo ortodox d'Ucraïna, a un any de l'inici de la Guerra. Tertúlia amb els periodistes **Laura Mor**, **Aina Argueta**, **Roger Vilaclara**, i **Jordi Llistერი**.

ESCOLTA
EL PODCAST

Entitats d'Església se sumen a la concentració per la pau a Ucraïna d'aquest dissabte

Sota el lema 'Ucraïna, per un alto el foc immediat!', l'associació 'Catalunya per la pau' convoca una concentració a la plaça Sant Jaume de Barcelona aquest dissabte a les 18:30 h. Una convocatòria a la qual s'hi han sumat una desena d'entitats d'Església. Davant la falta de voluntat dels governs i institucions per buscar un camí per la pau, "la ciutadania no es pot quedar quieta ni callada". Els convocants demanen que hi hagi "un alto el foc" i que s'obrin totes les vies de negociació per aconseguir "una pau justa".

Francesc Torralba, membre del dicasteri per a la Cultura i l'Educació

El papa **Francesc** ha nomenat el teòleg català **Francesc Torralba** membre del dicasteri per a la Cultura i l'Educació. Torralba ha estat nomenat juntament amb els 34 membres de tot el món, principalment cardenals i bisbes, que formen la plenària del nou dicasteri. En **la llista** només hi ha tres laics: Torralba, com a director de la Càtedra ETHOS de la Universitat Ramon Llull; **Paelo Ruffini**, prefecte del dicasteri de la Comunicació; i **Rafael Vicuña**, de la Pontificia Universidad Católica de Xile."

CR | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

CR | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Foto: Vedruna Catalunya Educació

Les escoles Vedruna obren la celebració dels 200 anys de servei de la Congregació

En aquest país, abans de tenir una xarxa d'ensenyament públic, les Vedruna ja hi eren. Aviat farà 200 anys que des de Vic Santa Joaquina de Vedruna va iniciar l'obertura d'escoles (i hospitals) a tot el territori. La majoria perquè els mateixos ajuntaments li demanaven que enviés dues o tres germanes per conduir aquestes obres. Santa Joaquina en va obrir 21 abans de morir i la congregació de les Carmelites de la Caritat Vedruna ha arribat a estar present a 137 poblacions catalanes, a més d'estendre's per tot el món.

200 anys després, les 37 escoles de la **Fundació Vedruna Catalunya Educació** (FVCE) han obert aquest dijous al vespre la commemoració del bicentenari de la congregació de germanes Carmelites de la Caritat Vedruna. El Paraninfo de la Universitat de Vic - UCC ha acollit el primer dels actes que culminaran amb una celebració oberta el 26 de febrer de 2026. Tres cursos que les escoles plantegen com un homenatge a la congregació de germanes Carmelites de la Caritat Vedruna i a Joaquina de Vedruna.

Dues-centes persones han participat a l'acte, entre les quals l'alcaldesa de Vic, **Anna Erra**,

el bisbe de Vic, **Romà Casanova**, el rector de la UVic-UCC, **Josep-Eladi Baños**, la secretària general de la Fundació Escola Cristiana de Catalunya, **Meritxell Ruiz**, el president de la Unió de Religiosos de Catalunya, **Eduard Rey**, la provincial de les germanes Vedruna d'Europa, **M. Dolors Sitjes**, la presidenta del patronat de la FVCE, **Montserrat Espinalt**, i el director general de la FVCE, **Josep Closa**, a més dels alcaldes i regidors d'Educació de molts dels municipis amb presència educativa Vedruna, les direccions generals de les 37 escoles Vedruna, membres del patronat de la Fundació i representants del món religiós i d'altres institucions educatives.

Al servei dels altres

La germana Montserrat Espinalt ha destacat aquesta dimensió "pionera a Catalunya d'una tasca educativa popular" des d'una "vocació cristiana". Avui amb 37 escoles que com des dels seus orígens tenen "una forta vocació de servei públic". La presidenta del patronat ha demanat a tota la comunitat educativa "contribuir a la humanització dels alumnes" i fer-ho a partir de "projectes que donin resposta a l'erosió de la dignitat i els drets humans, la crisi am-

biental, les desigualtats creixents, el populisme polític, l'acceleració tecnològica i digital sense ètica i a la incertesa en el futur del treball i a la recerca de sentit".

Espinalt també s'ha referit al papa **Francesc** quan demana "educar la mirada", el com mirar als altres: "els alumnes s'humanitzen quan reconeixen l'altre i es posen al servei dels altres".

La provincial de les Vedruna d'Europa, M. Dolors Sitjes, ha expressat el desig que els actes de celebració "despertin encara més la curiositat i interès per saber què és ser Vedruna". I ha descrit Joaquina com "una dona que va saber ensenyar, acompanyar, orientar, guarir i estimar".

"Us imagineu de què és capaç cadascú de nosaltres quan es compromet?"

Quan encara falten tres anys per als dos-cents anys de la congregació, les escoles Vedruna de Catalunya han presentat el llibre *Viure anys i durar segles. Joaquina de Vedruna, un esbós biogràfic*, de la germana Vedruna **Mabel Burgell** i del director de l'escola Vedruna Escorial de Vic, **Ramon Rial**.

Han explicat perquè Joaquina va promoure l'escolarització de les noies, sobretot en poblacions on hi arribava res, i com aquestes escoles ja van néixer amb vocació de servei públic. Quan el 1826 s'inicia l'obra de les Vedruna, es calcula que a Catalunya només hi havia 5.000 nenes escolaritzades, d'un total de 30.000 infants que anaven a escola.

Burgell ha descrit Joaquina com "un testimoni molt proper, mare de família, carregada de criatures i de problemes, que neix rica i acaba arruïnada". I ha plantejat el repte de present, d'"un món amb molts reptes als que no sabem respondre". "Com és possible que el compromís i la voluntat d'una sola persona per tirar endavant un projecte, arribi tan lluny? Us imagineu de què és capaç cadascú de nosaltres quan es compromet? És un missatge d'esperança", hi ha afegit.

Tots dos han conversat amb motiu del llibre justament a l'indret on hi havia l'antic Hospital de la Santa Creu que la fundadora de la congregació visitava sovint. Segons Rial, la coautora "ha posat en el llibre saviesa i senzillesa". I Burgell ha apuntat, al seu torn, que l'aportació de Rial al

llibre ha estat “un treball de recerca molt acurat” que ha servit per “documentar gràficament moltes de les coses que s’expliquen a la biografia”. És a dir, fotografies, mapes, estadístiques, arbres genealògics que aporten “un coixí històric verificable” en què Joaquina es va moure.

Quatre cursos per a treballar origen, presència, futur i celebració

A més de la presentació del llibre, l’acte ha servit per presentar els actes que la Fundació Vedruna Catalunya Educació ha previst per commemorar el bicentenari de la Congregació

de les germanes Carmelites de la Caritat Vedruna. Les actrius **Raquel Solà** i **Margarida Tió** han explicat com les escoles Vedruna celebraran aquesta efemèride. La data s’escaurà el 2026 i cada any es posarà l’accent en una paraula clau: origen (2023), presència (2024), futur (2025) i celebració (2026). El primer curs, aquest 2022-2023, el dediquen a l’origen, a anar a les arrels, a partir de la publicació del llibre *Viure anys i durar segles*. El segon curs serà el moment de subratllar la presència Vedruna al territori; un mapa turístic i d’una exposició itinerant mostraran on són avui les escoles Vedruna i quina contribució han fet al nostre país. El tercer

curs servirà per actualitzar el projecte educatiu i mirar cap al futur; es convocarà una jornada de recerca d’història educativa de les escoles Vedruna i els mestres d’aquesta institució es reuniran per afrontar els nous reptes educatius. I finalment, el quart curs, coincidirà amb l’efemèride dels 200 anys i serà el moment de la celebració. Culminarà amb un acte públic el 26 de febrer de 2026 i comptarà amb una cantata, Kim-A, que protagonitzaran alumnes de les escoles Vedruna.

L’acte s’ha obert, justament, amb la interpretació musical d’un fragment de la cantata Kim-A a càrrec de **Laura Riambau**, **Mireia Rial** i **Laura Marin**. I una cronologia en vídeo ha recollit les dates més significatives de la congregació i de la seva tasca educativa. En aquest sentit, el director general de la Fundació, Josep Closa, ha fet un agraïment especial a les germanes Vedruna: “Gràcies per deixar-nos participar activament en el projecte educatiu”. Ha demanat seguir basant la missió compartida “en el respecte i la confiança”. “La clau de la vostra confiança la tenim en el cor”, ha conclòs.

APRENDRE ÉS UNA FESTA

FANFEST

A TOT RITME!

PRIMÀRIA

BAULA

EL FESTIVAL MÉS COMPLET
EXPERIÈNCIES D'APRENTATGE
PERSONALITZACIÓ AL MÀXIM

BATXILLERAT

Quines bíblies podeu comprar en català?

Tothom sap que la Bíblia és el llibre més venut de la història, però el que segurament no és tan conegut és que no hi ha una de sola. Tècnica-ment, la història és la mateixa, però hi ha tantes bíblies diferents com traduccions. Per aquest motiu, no és estrany que es publiqui un nou Nou Testament. El més recent en català és una traducció directa del grec de mossèn **Ferran Blasi** que l'**Editorial Albada** ha posat a la venda aquest gener.

Les traduccions de la Bíblia no han estat sempre tan recurrents. En l'era moderna, la primera traducció del llibre complet a la llengua catalana va ser publicada per l'editorial Casal i Vall d'Andorra l'any 1970, coneguda com "la Bíblia de Montserrat". Al llarg del temps, aquesta Bíblia només s'ha reeditat, per tant, la traducció que actualment es pot trobar a les llibreries és igual que la de la primera edició. L'any 2013 es va digitalitzar i des del 2022 també es pot consultar des del mòbil. Durant molts anys va ser la versió més venuda, com indica **Josep Maria Alentà**, un dels experts en llibre religiós de la llibreria Claret. En l'actualitat, la Bíblia de Montserrat està exhaurida, però el nou testament de Montserrat sí que està disponible i es continua venent molt bé.

L'any 1993 es publica la traducció més exitosa. La Bíblia Catalana Interconfessional (BCI) "és la més significativa en la nostra llengua perquè està feta amb professionals de diferents confessions cristianes", segons la biblista i filòloga **Mar Pérez**. És una Bíblia que busca ser un text comú per totes les confessions. Pérez explica que "és molt fidel al text en grec i és molt comprensible en català". El perill de les traduccions tan fidels al grec és que molts cops no s'entenen i en aquest cas, això es va aconseguir evitar. L'any 2019 es va revisar i es va publicar una versió actualitzada.

FINS AL SEGLE XIX L'ESGLÉSIA NOMÉS PERMETIA LA LECTURA DE LA BÍBLIA ALS CLERGUES I HAVIA DE LLEGIR-SE EN LLATÍ

Alentà informa que la BCI és la més venuda. Durant aquests anys ha conegut dotze edicions en format gran, a més de les sis edicions de la versió de butxaca, venent més de 142.000 exemples. També han editat quinze edicions

del Nou Testament que es publica separatament, arribant a vendre 133.000 exemplars. Així mateix, tenen altres edicions, entre elles la versió balear i la valenciana.

Pérez remarca que la gran diferència entre la Bíblia de Montserrat i la BCI és que la primera "és molt més literal" que la segona.

Alentà i Pérez també destaquen que la Institució Bíblica Evangèlica de Catalunya (IBEC) va editar la Bíblia en català l'any 2000. IBEC també ha imprès el Nou Testament, salms i proverbis. Actualment, "es treballa amb la versió interlineal de tota la Bíblia", explica Josep Maria Alentà. Es refereix a una versió en hebreu amb traducció simultània, paraula a paraula a la següent línia, en català.

També des de la Societat Bíblica Trinitària (TBS) s'ha editat la Bíblia en molts idiomes, entre ells, en català. De fet, la TBS va publicar la primera edició de l'Evangeli segons Joan en català el juliol del 1989, la primera edició del Nou Testament l'abril del 199 i, finalment, la primera edició de la Bíblia completa l'abril del 2009.

Edicions diverses com a iniciatives de religiosos

Més enllà d'aquestes, les llibreries estan plenes de diferents versions del llibre sagrat del cristianisme. Amb l'edició de la BCI, Edebé va fer una edició de la Bíblia per joves amb introduccions interessants i requadres explicatius. Per apropar la Bíblia als més petits, l'any 2001 **Josep Maria Rovira** va adaptar i seleccionar els textos per a infants en una edició molt exitosa amb il·lustracions de **Carme Solé**. D'altra banda, **Joan Baró** i el claretià **Ignasi Ricart** van adaptar la Bíblia per a nens en una edició traduïda per **Ana Muñoz**.

L'editorial Cruïlla també va publicar una versió reduïda. Es tractava de tot el Nou Testament, però amb fragments escollits de l'antic testament. Es buscava que aquesta versió fos didàctica incloent esquemes de la història del poble d'Israel i l'art a la Bíblia.

Si parlem de traduccions completes, Jaume Sidera amb la col·laboració d'Ignasi Ricart van traduir el Nou Testament l'any 1980 i es van

comprometre a fer una revisió a fons cada 10 anys. Se'l coneix com el Nou Testament de Claret, ja que els dos professionals eren missioners claretians. El 2004 el periodista i traductor **Joan Francesc Mira** va traduir els quatre evangelis al català amb els fets dels Apòstols, la Carta de Pau als romans i el llibre de l'Apocalipsi. Se la va considerar una traducció literària i filològica, religiosament neutre. Per altra banda, l'Editorial Albada publica *Els quatre Evangelis* l'any 2012, traduïts per Ferran Blasi. El gener de 2023 es va publicar, de manera pòstuma, la traducció de tot el Nou Testament pel mateix traductor. Pérez opina que aquestes traduccions són "unes iniciatives personals de religiosos en les que hi manca aquest consens que hi ha darrere d'altres bibles".

La biblista explica que una traducció feta conjuntament per les confessions cristianes és més fiable que no una feta per una persona o una confessió solament. "Són més i hi ha més persones que han donat el seu parer". Aquesta riquesa d'opinions i punts de vista fan que la traducció sigui millor, en qualsevol text. També reconeix que, de vegades, la traducció d'alguns textos de l'inici del cristianisme "es pot esbiaixar per la doctrina posterior de l'Església".

Quan comencen les traduccions al català?

Des de l'època medieval hi ha hagut traduccions al català dels textos bíblics, però no tenien l'ús ni la difusió actual. De fet, fins al segle XIX l'Església catòlica només permetia la lectura

de la Bíblia als clergues que utilitzaven el llatí. Quan això va canviar, les traduccions al català ja disponibles eren protestants, però no eren de fàcil accés. És només a partir de 1970 que la Bíblia, i per conseqüència el Nou Testament, es tradueix regularment al català des del grec antic, la llengua original de les escriptures.

L'església de Santa Maria de Cervera tornarà a tenir un orgue

L'església de Santa Maria de Cervera ha presentat aquest diumenge el projecte del nou orgue que s'instal·larà al temple en els pròxims anys. Aquest serà el quart orgue que tindrà l'església al llarg de la seva història. El primer data del 1408 i el tercer va ser destruït el 1938 arran del vandalisme de la guerra civil. L'orgue s'ubicarà a l'espai del cor situat damunt de la porta d'entrada de la cara nord-oest. Tindrà una capacitat de 1316 tubs i mantindrà el perfil de l'orgue català amb la consola i teclats mòbils.

BISBAT DE SOLSONA | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Lucia Caram vol construir un hospital de campanya a Ucraïna

La Fundació del Convent de Santa Clara, liderada per **Lucia Caram**, i Missatgers per la Pau s'han aliat per construir un hospital de campanya a Ucraïna per atendre els ferits de guerra. Aquest projecte tindrà un cost de 2 milions d'euros i l'objectiu és que sigui realitat en dos mesos. "Estem enviant ajuda humanitària, tancs, armes, però també necessiten assistència mèdica", lamenta Caram. Fins ara, la Fundació del Convent de Santa ha acollit més d'un miler de refugiats. En total, ha enviat 84 ambulàncies, 200 equips de reanimació, i tràilers de medicaments.

ACN | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Justícia i Pau impulsa un concurs de murals per la 'Setmana per la Pau'

En el marc de la segona edició de la 'Setmana per la Pau - Arcadi Oliveres' que prepara Justícia i Pau, la mateixa entitat ha llançat el primer concurs de 'Murals per la Pau'. Una iniciativa que vol mantenir viu el llegat de l'activista **Arcadi Oliveres** i el seu compromís a favor de la pau, els drets humans i la justícia global. Des de Justícia i Pau també volen reivindicar l'art com a vehicle de transformació social i com a eina d'expressió d'esperança. Les **inscripcions al concurs** estaran obertes fins al 10 d'abril.

JUSTÍCIA I PAU | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Carnestoltes

LLUÍS SERRA LLANSANA
A GERASA

La notícia s'ha divulgat com a pólvora a través dels mitjans de comunicació: es produirà una gran apagada d'internet, tot i que parcial, a partir del dimecres de cendra. Les xarxes socials emmudiran. Suspensió del whatsapp i del twitter, que són condemnats a la inactivitat. Ni enviar missatges ni rebre'ls. Les plataformes d'entreteniment, amb la seva oferta de pel·lícules, sèries, esports, deixaran de servir els seus clients. Internet reduirà la seva activitat a l'aspecte laboral. Aquesta apagada no durarà només unes hores o una jornada, sinó quaranta dies. Després tot tornarà a la normalitat. Un tsunami de missatges per a familiars i amics. Fer en tres dies el que serà impossible realitzar en els propers quaranta. Ebullició al màxim. Risc de col·lapse.

Aquesta ficció tecnològica permet que la societat digital entengui el significat del carnaval com a avantsala de la quaresma. Aquest temps dura, tal com indica la paraula, quaranta dies. Temps de dejuni i d'abstinència, que convida a la conversió personal a Déu. Austeritat i silenci. Almoïna i pregària. Els dies previs, com la pràctica serà rigorosa, es dediquen a gaudir dels plaers de la vida davant d'un període de gran severitat que s'aproxima. D'aquí ve la paraula, que té el seu origen en la expressió «carnes tollendas» [carns que es treuen]. Període, doncs, d'abstinència. El carnaval conserva la lògica del seu sentit per a les persones que viuen la quaresma. En cas contrari, esdevé una festa d'arrel històrica, desproveïda de significat, que és assimilada actualment pel

consum capitalista i es tradueix en vistoses desfilades. La vivència personal es transforma en moda, màscara, aparença. El toc transgressiu del carnaval es difumina per ajustar-se als canons imperants. No hi ha originalitat, sinó imitació i succedani.

La cendra de dimecres que obre el període quaresmal convida a pensar en la fugacitat de la vida, en la necessitat de viure a fons i de treure's les màscares per descobrir l'autèntic jo. En comptes d'això, creem personatges ficticis que serveixen d'escapatòria. Només qui està disposat a perdre serà capaç de guanyar.

Sabadell Institucions Religioses i Tercer Sector

**Atenció personalitzada orientada al carisma
i a la missió de les institucions**

Assessorament en inversions, gestió del patrimoni, finançament preferent...
Estem al seu costat per oferir-li les solucions financeres que necessita a través
d'una àmplia gamma de productes i serveis adaptats al seu sector
i a la seva casuística particular.

Convenis

Condicions preferents per a la seva institució i les que en depenguin.

Finançament

Terminis i condicions personalitzats per tirar endavant els seus projectes.

Gestió

especialitzada

Un gestor estarà al seu costat per ajudar-lo en el seu dia a dia.

Més informació a
bancsabadell.com/institucionsreligioses
bancsabadell.com/tercersector

B Sabadell

“És que la vida sense l'amor és possible?”

**JOSEP-MIQUEL BAUSSET
A DEL SANTUARI ESTANT**

Aquestes podrien ser les paraules del papa Francesc o d'un altre bisbe de l'Església, d'un mossèn o d'una religiosa. O també d'una parella que viu la fe i porta anys i més anys casada. Però en realitat són les sàvies i assenyades paraules que l'igualadí **Jordi Savall** va dir en una entrevista recent.

El director de la Capella Reial, Hespèrion XXI i Le Concert des Nations, venia a dir que la vida només té sentit des de l'amor. I és que, com va dir fa uns anys, també en una entrevista, l'actor andorrà **Marc Cartes**: “L'amor mou el món i el pot salvar”.

Només des de l'amor s'explica l'actitud d'un home ja gran que es trobava al centre de salut, perquè a les 12 l'havia de visitar el metge. A dos quarts d'una, després de mitja hora esperant d'entrar al despatx del cardiòleg, aquell home li va dir a la infermera que havia de marxar perquè a la una, com cada dia, li donava el dinar a la seva esposa que tenia alzheimer i que vivia amb ell en una residència. La infermera li digué que el metge no trigaria a visitar-lo i que, a més, si arribava tard, com que la seva esposa ja no el coneixia, a causa de l'Alzheimer, no s'hauria de preocupar, perquè algú de la residència ja li donaria el dinar a la seva muller. L'home li con-

testà que era veritat que la seva esposa ja no el coneixia, però que ell sí que la coneixia a ella i era la mateixa dona amb la qual s'havia casat feia seixanta anys i no volia deixar de fer el que feia cada dia: donar-li el dinar a la seva muller. I l'home se n'anà a la residència. I és que com deia **Ramon Llull**: "cap cosa (cap persona), no pot ser estimada, si no és coneguda".

Com diu Sant **Pau**, l'amor "no passa mai", no caduca mai. Evidentment, si tenim cura d'ell, com un foc a la llar, que si constantment estem afegint-hi llenya, no s'apagarà mai. L'home que cada dia donava el dinar a la seva esposa, podia haver fet seves les paraules de Jordi Savall en aquella entrevista: "És que la vida sense l'amor és possible?" Amb el seu gest ple d'afecte per la seva muller, donava també la raó a allò que "morir no és deixar de viure sinó deixar d'estimar".

Jordi Savall, que en aquella entrevista afirmava que "un envelleix quan perd la il·lusió, i jo la il·lusió la tinc cent per cent", deia també que és "una persona que necessita estimar". I ho explicava així: "L'amor ve d'una dimensió interior molt profunda. Però a vegades passa que al cap

de molts anys aquesta connexió es deteriora, i continues, perquè tens un compromís, perquè hi ha estima". I hi afegia encara: "L'equilibri que trobes a la vida depèn del fet que estimis les persones que hi ha al teu costat i que estimis el que fas".

L'escriptora xilena **Isabel Allende**, que va tenir la seva filla Paula un any en coma, deia que durant aquell any havia après d'ella el millor que li podia haver ensenyat i és que "és més important estimar que ser estimat" i també, que "no més tens el que dones". És el mateix que deia Sant Pau, quan posava en boca de Jesús aquestes paraules: "Fa més feliç donar que rebre". Per això quan més estimem més feliços som, ja que sempre rebem o retrobem el que donem. Com un bumerang. I és que, com deia amb molt de seny Jordi Savall, "és que la vida sense l'amor és possible?".

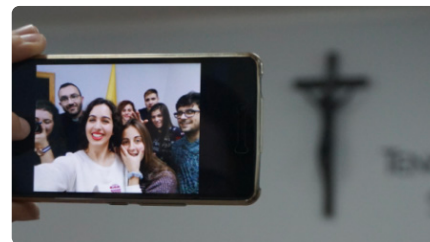
La guia visual de la catedral de Girona ja té versió digital
DL, 20/02/2023 | EL PUNT AVUI

Els antiavortistes, convocats a una missa a la Catedral de Barcelona contra la nova llei
DT, 21/02/2023 | EL NACIONAL

El bisbe de Vic defensa els oficis tradicionals a la missa de la Llum, que ha omplert l'església del Carme
DC, 22/02/2023 | REGIÓ 7

Un estudi revela que els joves volen major protagonisme dins de l'Església
DJ, 23/02/2023 | EL DEBATE

L'escola concertada reivindica a Educació l'educació gratuïta de tot el sistema
DJ, 23/02/2023 | EL PERIÓDICO

El Papa demana que es posi fi a "l'absurda i cruel" guerra a Ucraïna
DJ, 23/02/2023 | VATICAN NEWS

Manresa inverteix 300.000 € per convertir l'antiga església de Sant Francesc en un auditori
DV, 24/02/2023 | LA CIUTAT

La llibertat religiosa i la interculturalitat a Barcelona, a revisió
DV, 24/02/2023 | TORNAVEU

EscolaniaMontserrat
@EscolaniaMont

La setmana passada vam poder cantar a la **CatedralITGN** amb motiu del 50è aniversari de l'Hospitalitat de la Mare de Déu de Lourdes de Tarragona.

Des de **@tac12_tv** han fet una petita nota del concert. Moltes gràcies i esperem tornar aviat.

Traducir Tweet

L'Escolania de Montserrat omple la Catedral de Tarragona
El grup de cantaires montserratins van oferir un recital en commemoració del 50è aniversari de l'Hospitalitat de la Mare de Déu de Lourdes. Subscriu-te al can...

[Abrir en la aplicación YouTube](#)

11:14 · 23 feb. 23 · 407 Visualizaciones

Llibreria Claret
@LlibreriaClaret

Bon dia!

Aquest dimecres vam presentar el llibre *Un viatge de cinema a la Llibreria Claret*. Si no vau poder venir, podeu recuperar la presentació aquí [youtube.com/watch?v=3q7Zos...](https://www.youtube.com/watch?v=3q7Zos...)

9:46 · 24 feb. 23 · 20 Visualizaciones

Fundació Pere Tarrés
@Fundperetarres

La Fundació **@fenieenergia** va oficialitzar ahir la seva col·laboració amb el projecte de millora d'accés i connexió digital del Centre Socioeducatiu Sant Adrià de la **@Fundperetarres** a través del seu fons solidari 'Suma tu energia'.

Moltes gràcies per la vostra contribució!

Traducir Tweet

12:15 · 22 feb. 23 · 560 Visualizaciones

Solidaritat Sant Joan de Déu
@solidaritatsjd

Solidaritat, inclusió, festa, alegria, compromís, cultura, sostenibilitat, treball en equip... Encara no us heu sumat a la **@MagiLineSJD 2023**? Vinga, la caminada solidària de Sant Joan de Déu és una mobilització per a persones com TU!

magiclinesjd.org - 26/03/2023

Traducir Tweet

Sant Joan de Déu CAT i 9 més
19:03 · 22 feb. 23 · 314 Visualizaciones

Maristes en xarxa
@maristesenxarxa

Ahir vam celebrar Dimecres de Cendra al Centre Juvenil! Iniciem el camí de preparació cap a la Pasqua. Bona Quaresma!
#PasquaAvellanes2023
#AmbCrisTransformat

Traducir Tweet

11:02 · 23 feb. 23 · 240 Visualizaciones

La Salle BCN
@LaSalleBCN

Som una de les entitats impulsores del projecte 'eLearning Platform per a Esportistes amb Discapacitat' per a desenvolupar eines interactives que facilitin la formació d'esportistes amb discapacitat a través d'una plataforma online.

#WeLoveResearch

ow.ly/XT8S50MZIME

Traducir Tweet

13:02 · 22 feb. 23 · 271 Visualizaciones

Jesuïtes Catalunya
@jesuïtescat

En les properes setmanes es coneixerà el nom del proper Superior Provincial dels Jesuïtes a Espanya, després d'un procés d'elecció que va començar el mes de setembre. Com es porta a terme aquest procés de consulta i discerniment? Ho expliquem aquí:

Traducir Tweet

Infostj.es
¿Cómo se elige a un provincial?

21:01 · 21 feb. 23 · 143 Visualizaciones

Abadia de Montserrat
@montserratinfo

Recés espiritual per a homes joves que vulguin viure el Triduum Pasqual a Montserrat - Del 6 al 9 d'abril, la comunitat benedictina ofe... **#Montserrat**
#Noticies **#ActivitatsMontserrat**
#Actualitat
abadiamontserrat.cat/
reces-espirtu...

Traducir Tweet

12:53 · 24 feb. 23 · 113 Visualizaciones

Blanquerna FCS
@BlanquernaFCS

El Dr. Lluís Costa, de la Facultat de Ciències de la Salut, i el Dr. Alain Blomart, de **@BlanquernaFPCEE**, van acompanyar divuit estudiants en un viatge de sensibilització i voluntariat al Marroc.

blanquerna.edu/ca/noticies/vi...

Traducir Tweet

12:27 · 17 feb. 23 · 712 Visualizaciones

Unió de Religiosos de Catalunya
@ReligiososCat

Aquest dissabte 25 de febrer, connecta't al recés de Quaresma amb la Unió de Religiosos de Catalunya.
El jesuïta David Guindulain tractarà el tema: "La conversió a la mirada de Crist".
Inscriu-te: bit.ly/3IXt4vz

@jesuïtescat

Traducir Tweet

CONFER y 5 més
15:37 · 21 feb. 23 · 295 Visualizaciones

La Sagrada Família
@sagradafamilia

CAT_ El diumenge 26 de febrer, a les 18 h, la Sagrada Família acollirà la missa «Sent la Creu» d'Ucraïna per iniciar la Quaresma amb els i les joves de la diòcesi de Barcelona. (1/2)

Traducir Tweet

9:14 · 24 feb. 23 · 3.017 Visualizaciones

Justícia i Pau
@JusticiaIPau

Celebració per la Pau on presentarem el missatge del Papa: "No ens podem salvar sols"

Pròxim dilluns, 27/2

19:30 h

Església Santa Anna, Barcelona

Feu clic a l'enllaç per a més informació justicialpau.org/agenda/jornada...

Traducir Tweet

Twitter tu resposta

CATALUNYA RELIGIÓ

Resum en paper de la setmana | ISSN 2604-7012 | Tota l'actualitat a www.catalunyareligio.cat

Direcció: Glòria Barrete Vélez. **Redacció:** Roger Vilaclara, Anna Guimera, Aina Argueta i Jordi Llisteri. **Edició paper:** Macià Grau. **Col·laboradors:** Eloi Aran, Ramon Bassas, Valentina Laferrara, Xavier Membra, Lucía Montobbio, Laura Mor, Víctor Rodríguez, Alba Sabaté. **Adreça:** Carrer dels Lledó, 11. 08002 Barcelona. **Telèfon:** 674050748. **Correu-e:** info@catalunyareligio.cat. **Publicitat:** Miquel Codolar | comunicacio@animaset.cat

Catalunya Religió és una iniciativa de la Fundació Catalunya Religió. **Patronat:** Carles Duarte (president), Míriam Díez (vicepresidenta), Víctor Cullell, Núria Iceta, Oriol Llop, Manuel Manonelles, M. Mercè Sardà, Noemí Ubach i Anna Vilà.

Amb el patrocini de

Amb la col·laboració de

Formem part de

Auditat per:

Amb el suport de: